सार्थकम् मम जीवनं

पुनः समागमं

अभयकेन्द्रस्य अन्धकारभरितः जगतः गवाक्षात् बहिः दृष्टिः प्रसारिताभ्याः भानुमती मातुः नेत्रे अश्रूणि अपतत्। पुत्रैः त्यक्ता स्वयं शरणकेन्द्रं प्राप्य एतावता दश वर्षाणि अतीतानि।

"अहं कथं राजकीयनिलये जीवितवती। स्वप्राणमिव आसीत् मम सेतुज्येष्ठः मां अवलोकितवान्। झटिति एकस्मिन् दिने तस्य मनः विस्मृतीनां लोके अगच्छत्। यदा सः विस्मृतीनां लोके प्रवेशितः तदा मम जीवितं अन्धकारे अपतत्" - इति सा अचिन्तयत्।

"सेतु ज्येष्ठः यत्र कुत्रापि गच्छति इति ज्ञात्वा तस्य बन्धुजनाः मां गृहात् परित्यक्तुं उपायं स्वीकृतवान्" - सा नितरां वेदनया अचिन्तयत्।

"एकस्मिन् दिने गृहात् निर्गच्छतः मम एकं आश्रयं भवति इदं अभयकेन्द्रं । अत्र बन्धुभिः परित्यक्तैः सहवासं मम दुःखं अपनीयत् । एवं दश वर्षाणि अगच्छत् । जीवितावसानं यावत् अत्रमत्तैव भवेत्" - इति सा स्मरिष्यति ।

मम एकं प्रतीक्षा मम सेतुलक्ष्मीः प्रत्यानेतु इति । सेतुलक्ष्म्यस्य वियोगेन मम जीवनं निरर्थकम् अभवत् । मम सेतुलक्ष्मीः न आगमिष्यति इति मम मनः अवदत् । मम जीविते अन्धकारो अपतत् । "मम सेतुलक्ष्मी" इति वदन् सा नितरां वेदनयां रोदिति ।

"भानुमती माता !"

कोऽपि मां आहूय श्रुत्वा सा तत्र दिशि दृष्टिः प्रसारिता । तत् शरणकेन्द्रस्य कार्यदर्शी अभवत् । "भवतीं द्रष्टुं एकं अत्र आगच्छति" - सः अवदत् । कार्यदर्शिनस्य वचनं श्रुत्वा भानुमती माता प्रकोष्ठिकात् बहिः आगच्छति । "कः आगच्छति मां द्रष्टुं ?" - इत्यालोच्य सा अग्रे गच्छति ।

गरिवालस्य अन्य ध्रुवे एकं छायां दृष्टुं भानुमतीमा-तुः हृदयः निश्चलितः आसीत्। मां दृष्ट्वा कुशत् धावकं तं दृष्ट्वा भानुमती माता अश्रुनस्तब्धोऽभवत्। "भानु! इति उच्चैः आहूयं तं तस्याः समीपं आगत्य तां गाढाश्लेषं कृतवान्।

"सेतुज्येष्ठा! - भानुमती माता मन्द्रस्वरेण पुनः पुनः अवदत्। दश वर्षस्य अनन्तरं तस्याः सेतु-ज्येष्ठः तस्याः प्रति आगच्छति। भानुमती मातुः अश्रुपूर्णौ नयनौ, कम्पितशरीरणां च तस्य वदनं साकूतं अपश्यत्। तस्याः लोकः स्थगितोऽभवत्।

'भानु'! - इति सेतुः वचनेन सा विश्वासात् जागृतवती। "भानु त्वं एकाकी न, इतः परं आवयोः एकत्र मिलि-त्वा जीवितं नयिष्यतः। आगच्छतु आवां गृहं प्रति गमिष्यावः! आवां सुन्दरपूर्ण जीवितं पुनः नयिष्यतः। अहम् इदानीं विस्मृतीनां रोगात् मुक्तः आसीत्। - सेतुः अश्रुपूर्णं नयनेन अवदत्।

"सेतुज्येष्ठाः" - सेतुः वचनं श्रुत्वा भानु

शोचितवती । "ज्येष्ठस्य अभावेन मम जीवितं निसार्थ-कम् आसीत् । भवन्तं खलु जीवितं मम एकं प्रतीक्षां अभवत् । मम पुत्राः मां गृहात् परित्यक्ताः अभवत् ।- सा अवदत् ।

"भानू त्वं मम अर्धाङ्गिनी अभवत् । त्वं परिरक्षणं मम कर्तव्यः आसीत् । अहं मम रोगात् मुक्तः । आगच्छतु आवां जीवितं पूर्वं उपेक्ष्य चारु-तया नयिष्यामः । - सेतु भानुमती मातां हस्तं गृहीत्वा अवदत् ।

सेतोः करं गृहीत्वा प्रार्थितां भानुमत्याः नयनाम-श्रुपूर्णं अभवत् । "सेतुज्येष्ठस्य प्रत्यागच्छनेन मम जीवनं सार्थकम् अभवत् । मम जीवितं धन्यं प्राप्यते" - इति सा अचिन्तयत् ।

सा एकवारमपि तस्याः प्रतीक्षाके-न्द्रं वृद्ध अभयकेन्द्रं प्रति दृष्टिः प्रसारिता ।

"हे ईश्वरः त्वं मम जीवितं पुनः सार्थकं भविष्यति । सेतु ज्येष्ठः तस्य रोगात् इदानीं मुक्तः ।

मां प्रत्यागन्तुं सः आगच्छति । मम जीवितं धन्यं अभवत् । - भानुमती माता आह्लादपूर्वं मनन अवदत् । सा संतुः खलु तस्याः जीवितं पुनः आरब्धवती ।

गुणपाठः

अस्माकं त्रिचक्रकेण खलु जीवितं सार्थकम् अभवत् ।

——

सात्विकम् मम जीवनं

पुनःसमागमं

+

शोचितवती । "ज्येष्ठस्य अभावेन मम जीवितं निरा-
र्थकम् आसीत् । भवन्तं खलु जीवितं मम एकं प्रतीक्षां
अभवत् । मम पुत्रः मां गृहात् परित्यक्तः । - सा
अवदत् ।

"भानु त्वं मम अर्धाङ्गिनी अभवत् ।
त्वं परिरक्षणं मम कर्तव्यः अभवत् । अहं मम शोकात्
मुक्तः । आगच्छतु आवां जीवितं पूर्वं उपेक्ष्य
चारुतया नयिष्यामः । - सेतु भानुमती मातां हस्तं
गृहीत्वा अवदत् ।

सेतोः करं गृहीत्वा प्रार्थितो भानुमत्याः
नयनाम् अश्रुपूर्णं अभवत् । "सेतुज्येष्ठस्य प्रत्यागमनेन
मम जीवनं सार्थकम् अभवत् । मम जीवितं सार्थकम्
प्राप्यते - इति सा अचिन्तितवती ।

सा एकवारमपि तस्याः प्रतीक्षाक-
न्द्रं तत् अभयकेन्द्रं प्रति दृष्टिः प्रसारिता ।

"हे ईश्वरः त्वं मम जीवितं पुनः
सार्थकम् भविष्यति । सेतु ज्येष्ठः तस्य शोकात् मुक्तः ।

सार्थकम् मम जीवनं

पुनः समागमं

अभयकेन्द्रस्य अन्धकार भरितः जगतः गरिवाक्षात् बहिः दृष्टिः प्रसारिताभ्याः भानुमति मातुः नेत्रे अश्रूणि अपतत्। पुत्रैः त्यक्त्वा इदं शरणकेन्द्रं प्राप्य एतावता दश वर्षाणि अतीतानि।

"अहं कथं राजकीयनिलये जीवितवती। स्वप्राणमिव आसीत् मम सेतुज्येष्ठः मां अवलोकितवान्। झटिति एकस्मिन् दिने तस्य मनः विस्मृतीनां लोके प्रवेशितः अभवत्। यदा सः विस्मृतीनां लोके प्रवेशितः तदा मम जीवितं अन्धकारे अपतत्" इति सा अचिन्तयत्।

"सेतु ज्येष्ठः यत्र कुत्रापि गच्छति इति ज्ञात्वा तस्य बन्धुजनाः मां गृहात् परित्यक्तुं उपायं स्वीकृतवान्" - सा नितरां वेदनया अचिन्तयत्।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).